

QVÆSTIONES MECHANICÆ. 1141

Κεφάλαιον κδ.

A

CAPVT XXIIII.

Α πορείαν μια τί πότε ὁ μεῖζων κύκλος
τῷ ἐλάποντι κύκλῳ ἴστιν ἔξειλητεται
χρυσίαι, ὅταν περὶ τὸ αὐτὸν κένθην τεθῶστι
χρυσὸς δὲ ἐκκυλιόμενος, ὥστετε τὸ μέγιστος
αὐτῷ περὶ τὸ μέραδος ἔχει, οὕτως καὶ ἡ
χρυσιμείᾳ αὐτῷ πέντεν ταῦτα περὶ ἀλλήλας. ἐπεὶ
δὲ ἔνος καὶ τε αὐτὸν κένθην ὄντος ἀμφοῖν, ὅτε
μέρη τηλεκύριται γένεται ἡ χρυσιμή, λίνοις
λίνονται, ἢ ἵκεν ὁ ἐλάποντι κύκλος καθ' αὐτὸν
ἐκκυλιέτεται ὅτε δὲ ἴστιν ὁ μεῖζων. ὅτι μέρη
οινοὶ μεῖζων ἐκκυλιέται ὁ μεῖζων, φασεργόν.
χωρία μέρη γε μονεῖ καὶ τὰ μέρη αὔθιστον ἔτι ἡ
περιφέρεται ἐνάρδου τῆς οἰνοτάσσιαμέθην, ἡ
τὴ μεῖζον Θεός κύκλος μεῖζων, ἢ δὲ τὸ ἐλάποντον
Θεόν ἐλάποντον.] ὥστε τὸν αὐτὸν τύπον ἔξεινον
τὸν λόγον, καθ' αὐτὸν ἐξεκυλιέτεται αἱ χρυσι-
μενὶ περὶς ἀλλήλας καὶ τὰ μέρη αὔθιστον. ἀλλὰ
μέρη καὶ ὅτι τὰ ἴστιν ἐκκυλιόνται, ὅταν περὶ^τ
τὸ αὐτὸν κένθην κείμενος δύστον, δύλον· καὶ οὐ-
τας γένεται, ὅτε μέρη ἴστη τῇ χρυσιμῇ, λίνοις
μεῖζων κύκλος ἐκκυλιέται, ὅτε δὲ ἐλάποντον.
ἴστω γε κύκλος, ὁ μεῖζων μέρη, ἐφ' οὐ τὰ δι-
ξιγγάδες ἐλάποντα, ἐφ' οὐ τὰ εἰν βέβην δὲ
ἀμφοῖν, τὸ αὐτὸν λίνοις μέρη ἐξεκλιέται καθ'
αὐτὸν ὁ μέγας, ἐφ' οὐ δις τοις λίνοις δέ ὁ ἐλάπο-
ντον καθ' αὐτὸν, ἐφ' οὐ τοις λίνοις τῷ αὐτῷ
δικινῶν τὸν ἐλάποντα, τὸ αὐτὸν κένθην περιθώ, ἐφ'
οὐ τὸ αὐτό δὲ μέγιτος περιστρομόδων ὅταν οινοὶ
αὶ βόρειαι γένονται περὶς τῶν καὶ ἀμφα καὶ ἡ α-
γρινεται ὄρδινι περὶς τῶν ζει. ὥστε ἐξειστον
αἱ οἰνοκυλιόθηκαν τῶν μέρην καὶ ἐφ' οὐ δις βέβην
περιφέρεται, ἢ δις τοις λίνοις ζει, ἐφ' οὐ δις τοις λίνοις
μέρεσι ἴστιν ἔξειλητεται, μήδον δέται καὶ δόλως
κύκλος τῷ ὅλῳ κύκλῳ ἴστιν ἔξειλητεται.
ῶστε ὅταν δις τοις λίνοις περιφέρεται τὸ καὶ καὶ
ζει γεγονει περιφέρεται διπλή τῆς ζει, καὶ γένονται
κύκλος ὄλος ἐξειτριγμόφορος. οἰνοίσις δέ καὶ ἐστεται
μέγαν κινῶ, ἐναρμόστε τὸν μηκόν, τὸν αὐ-
τὸν κένθην ὄντος, αἴματα τῷ αὐτῷ αἴσιοτεται
καὶ ὄρδινι ἔσται, ἢ μέρη περὶς τῶν ζει, ἢ δὲ
περὶς τῶν καὶ θεοῖς ὅταν ἴστιν, ἢ μέρη τῷ αὐτῷ
ζει πελεκυλιόθηκα, δὲ τῆς ζει, καὶ γένονται ὄρ-
διν πάλαιν δις αὐτὸς τῶν ζει, καὶ δὲ γένονται
πάλαιν, τὸ ἔξι αρχῆς ἕσσονται διπλή θεοῖς θεοῖς
τὸ δέ μητε σάτεταις μενούμενος τὸ μεῖζον τῷ αὐ-
τῷ ποντοῖ, ὥστε μέρει πινάκι χρέον διπλή τὸ αὐτὸν
πεμπεικυλιόνται, γε σωματοχώρος ἀμφωτεται

Dabitatur, quam ob causam maior circulus æqualem minori circulo conuoluitur lineam, quando circa idem centrum fuerint positi: seorsum autem reuoluti, quemadmodum alterius magnitudine ad magnitudinem se habet alterius, sic & illorum ad se inuicem fiunt lineæ. Præterea vno etiam & eodem vtrisque existente centro, aliquando quidem tanta fit linea, quam conuoluuntur, quantam minor per se conuoluitur circulus, quandoque vero quantam maior. Quod quidem igitur maiorem conuoluitur maior, manifestum est. Angulus enim sensu videtur esse cuiusque circumferentia propriæ diametri, maioris circuli maior, minoris minor: quam ob rem eandem habebunt proportionem secundum sensum ad se lineæ, secundum quas fuerint conuoluti. Verum enim uero quod etiam quod æqualem conuolvuntur, quando circa idem fuerint positi centrum, manifestum est: & sic fiunt aliquando quidem æquales lineæ, secundum quam maior conuoluitur circulus, aliquando vero secundum quam minor. Sit enim circulus maior quidem vbi d f c, minor vero vbi e g b, vtrisque autem centrum a. Et quam quidem per se magnus conuoluitur, sit vbi f i: quam vero per se minor, vbi g k, æqualis a f. Si igitur minorem mouero, idem mouens centrum, vbi maior autem sit annexus: quando igitur a b fuerit recta ad ipsam g k, simul & a c fit recta ad ipsam f i: quam ob rem æqualem semper translata erit, ipsam quidem g k, vbi est g b circumferentia: ipsam vero f l, quæ est vbi f c. Si autem quanta pars æqualem conuoluitur, manifestum est quod totus circulus toti circulo æqualem conuoluerit. Quare quando b g linea ad ipsum peruenierit, & ipsa f c circumferentia erit in ipsa c l, & vniuersus erit conuolutus circulus. Similique modo si magnum mouero, illi paruum annexens, eodem existente centro: simul cum a c ipsa a b perpendiculum & recta erit hæc quidem ad ipsam f i, illa vero ad g m. Quam ob rem quando hæc quidem æqualem ipsi g m pertransuerit, illa vero ipsi f i, & rursus facta fuerit recta ipsa f a ad ipsam f l, & ipsa a b rursus recta, velut à principio erunt in ipsis m i. Hoc autem neque aliqua intercedente mora maioris ad minorem, ut scilicet per aliquod temporis spatium staret in eodem pucto, neq; transiliente minore aliquod punctum,